

LA COSTA DEL MECO

Full periòdic informatiu de l'A.VV Dalt la Vila

Nº 27 - Edició de
juny de 2014

correu-e : avvdaltlavila@gmail.com
Telèfon. 640.011.347

Web : daltlavila.cat
Tiratge 300 exemplars

EDITORIAL

El Sucre i la Sal

El Sucre

Ja s'han acabat les Festes de Maig i, amb elles, la Fira de l'Arrop àmpliament coneguda pels badalonins i per molts visitants de fora la nostra ciutat.

També hem celebrat a Dalt la Vila la tradicional Cantada d'Havaneres, amb el sempre agraïdíssim Grup Bergantí que va fer participar el públic i, tots plegats, gaudir d'una bona vetllada de cançons marineres i rom cremat.

La Cantada d'Havaneres va estar marcada per un esdeveniment esportiu que va fer abaixar un xic el quorum. Tot i així, fou prou concorreguda i celebrada pels que hi van assistir.

La Fira, com sempre, va estar plena de gom a gom tot el dia, exceptuant, com és lògic, l'hora de dinar en que normalment l'afluència baixa. Però a la tarda va tornar a omplir-se, es van sentir les sardanes des de les parades i també va rebre la visita dels Gegants a la Plaça Font i Cussó.

Volem agrair la col·laboració exquisida que enguany hem pogut gaudir per part de la Regidoria del districte Primer, de la Guàrdia Urbana, departament de Via Pública i Voluntaris de Badalona. A tothom, moltes gràcies! Com també les donem als Firaires i, sobretot, als ciutadans que ens van visitar.

A l'hora de tancar aquesta edició encara falten per celebrar alguns actes dels quals en parlarem al butlletí de setembre.

Moltes gràcies a tots i fins l'any que ve!

La Sal

Amb l'arribada del bon temps han sortit dels seus caus els brètols que, any rere any, es dediquen a molestar el veïnat amb els seus "botellons" i les seves malifetes que, no ho oblidem, a més del perjudici que causen als veïns més afectats amb les seves cridòries, també causen greus desperfectes al mobiliari urbà, és a dir, ens resten salut perquè no ens deixen dormir, i a més hem de pagar les destrosses que fan.

Un cop més s'han fet seva la Plaça Font i Cussó on, per cert, abans d'obrir la Fira de l'Arrop, s'hi va haver de netejar les vomitades que hi van deixar. Però és que, a més, han descobert un nou espai per destrossar just quan fa poc que s'ha inaugurat: la Plaça de la Vil·la Romana. Aquí fins i tot s'han permès de trencar arbres, fer-hi pintades i altres actes a més del "botellón" i la gatzara fins a altes hores.

És inacceptable que després de tants anys denunciant aquests fets, es continuïn produint sense que ningú hi posi remei. És inacceptable que els veïns no puguin gaudir dels seus caps de setmana. És inacceptable que es destrossi el bé públic que acabarem pagant els propis afectats. Però encara és més inacceptable que dins dels grups d'aquests brètols hi hagi menors d'edat i no tinguin cap mena de control, ni per part dels seus tutors, ni per part de les autoritats municipals.

Exigim, des d'ara mateix, que les places del nostre barri comptin amb vigilància els caps de setmana. Que si la Guàrdia Urbana enxampa els brètols en plena "festa", se'ls identifiqui i s'aixequi acta dels fets. Només així podrem començar a pensar que els daltvilatans també tenim drets.

La Diada de Sant Jordi 2014 a Badalona

Aconseguir que la Diada de Sant Jordi perdi la màgia és complicat. Però les accions del govern de Badalona i les inaccions dels partits de l'oposició han aconseguit, una vegada més, sorprendre'ns a tots.

La Diada de Sant Jordi és un moment per gaudir d'un bon passeig per la plaça de la vila. Un moment de trobada, tot mirant llibres i comprant roses. Un moment on la gent surt al carrer.

Aquest any, per Sant Jordi, però, l'Ajuntament va voler donar un altre cop de gràcia a les associacions de Badalona. Els caps pensants del govern municipal van entendre que una festa que la gent ha fet seva, podia canviar de mans. D'uns actes populars i dels badalonins es podia passar a una Fira a mans del consistori. Les associacions, la gent de Badalona, han fet gran aquest dia festiu i, ara que és una Diada assentada a l'imaginari col·lectiu, l'Ajuntament decideix canviar el sentit de la festa.

El que van aconseguir aïllant les associacions dels espais més concorreguts de la Diada va ser una nova onada de protesta indignada que va arribar a les xarxes socials i es va encendre fins al punt de tenir ressó als mitjans de comunicació.

Però no només això. En els dies posteriors, els Sindicat majoritari de la Guàrdia Urbana de Badalona va fer pública una carta on demanava a l'alcalde, Xavier Garcia Albiol, que els seus regidors deixessin de fer servir aquest cos policial per resoldre temes que no tenen res a veure amb les seves funcions.

I encara vam haver de sentir al cap d'uns dies reaccions públiques de militants del PP insultant la intel·ligència de la gent d'aquesta ciutat, com per exemple el que va dir el Sr. Jordi Marcos i que podeu llegir a la revista "El Tot", nº 1634 que comprèn els dies del 9 al 16 de maig.

Les Associacions són l'essència de Badalona i les seves festes. Un Sant Jordi on es menyspreen les Associacions de la manera que es va fer és molt greu. El perill d'apartar la gent que treballa de forma voluntària per la ciutat és molt gran. Per sort, l'estima per Badalona que té la gent que treballa a les associacions, passa per sobre la indignació que desperta la incompetència del consistori badaloní.

Per sort. I que duri.

Isabel Brugué i Aliu

Pl. de la Constitució, 4 - Tel. 93 464 28 34
(Dalt la Vila) BADALONA

FARMÀCIA GOITENS
Av. Martí Pujol 230-246 (08911) Badalona
Tel 93 384 47 54 Fax 93 384 52 43

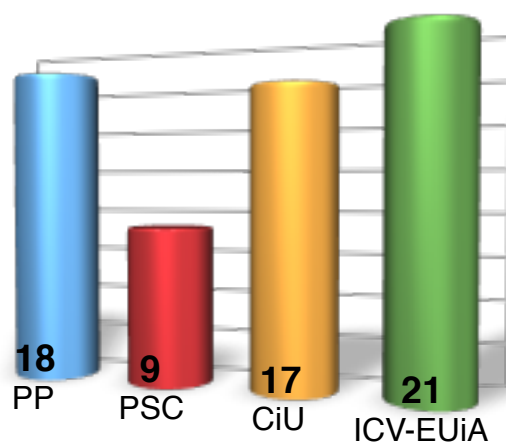
C/ de la Costa, 41 Dalt la Vila
08911 Badalona telèfon: 933 845 652
Nits de dimarts a dissabte
Migdies de dissabte i diumenge

Podreu degustar el nostres platets, bons ibèrics, una bona selecció de formatges, amanides, carpaccios, carn a la brasa.....

Visita'ns a la web
www.lacostabdn.com
reserves@lacostabdn.com

Evolució gràfica municipal

DES DEL DARRER MECO DE MARÇ HAN PASSAT TRETZE SETMANES, PERÒ AQUESTA VEGADA NO SUMEM ELS 13 PUNTS A LA GRÀFICA.

Justificació:

Els tretze punts que tenim per afegir des del darrer MECO del mes març, no els adjudiquem a cap grup municipal.

Per mirar de ser honestos i objectius vers els nostres socis i veïns els volem assabentar que, segons el nostre criteri, aquesta vegada no trobem prou motius per adjudicar ni un sol punt a ningú.

Tot i que no volem que el Dalt la Vila sigui un pol d'atenció perpetu pels polítics de Badalona, sí que creiem que el nostre barri, el més antic de Badalona, tingui una certa atenció per part de tots ells, no pas privilegi. Som un barri on encara tenim voreres perilloses en algun dels nostres carrers, un barri on cada vegada més i amb tota impunitat els grafiteres embruten les nostres façanes, on el "botellon" fa de les

seves a Font i Cussó i ara també a la plaça de la Vil·la Romana, tots nosaltres ho sabem prou bé.

Sabem que Badalona necessita atenció arreu, que és molt gran, que hi ha molts problemes, en som conscients. Solament demanem atenció als problemes que tenim nosaltres i que, majoritàriament, són de caire pacífic i no conflictius tret, com hem esmentat, d'aquests dos de caire incívic i que són generals a tota la ciutat.

Tot i així, volem atorgar aquests tretze punts de manera virtual a tots els departaments municipals que, com cada any, han col·laborat amb nosaltres per les nostres festes de maig i especialment amb la Fira de l'Arrop que enguany ha estat una excel·lent col·laboració de:

Regidoria del Districte - Guàrdia Urbana - Voluntaris de Badalona - Via Pública, etc.

A tots ells GRÀCIES.

Els Semàfors

SEMÀFOR VERD

Atorguem el semàfor verd a totes les persones que, des del Col·legi Cultural, l'AMPA i Ajuntament, han fet possible que finalment es tanqui -per una estona, i només matins i tardes- el carrer de Fluvià al trànsit rodat, facilitant d'aquesta manera que tan nens com pares i avis puguin anar a l'escola amb més seguretat, alhora que el veïnat guanya la tranquil·litat perduda des de fa molts anys.

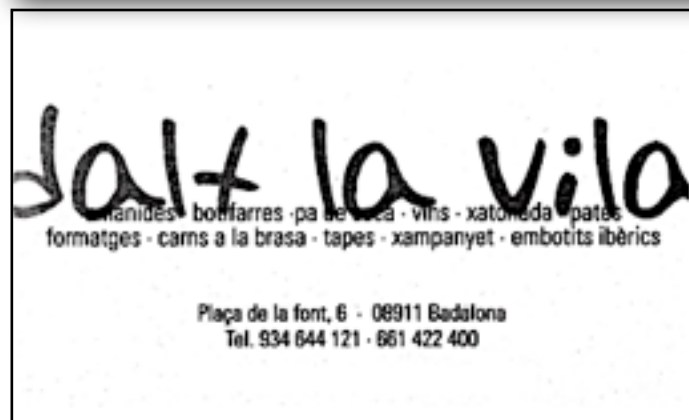
SEMÀFOR VERMELL

Atorguem el semàfor vermell al col·lectiu -no identificat- contra la proposta de llei Gallardón sobre l'avortament, que va aprofitar el recorregut de la Processó de Dijous Sant per embrutar amb el seu segell les parets i carrers del nostre barri. Tot i podent estar d'acord amb la seva reivindicació, estem absolutament en contra que es malmeti, encara més, Dalt la Vila, alhora que no es respecti la Processó del Silenci que, a més d'un acte religiós, també ho és de cultural.

Eleccions al parlament d'Europa, resultats electorals:

ERC = 726 CIU = 678 ICV-EU i A = 209 PP = 189 PSC-PSOE = 138 C's = 79 PODEMOS = 70 PACMA = 19

Vivir en Baetulo

- GUERRAS DACIAS (2ª Parte) -

per Francisco de la Torre

Trajano pasó todo el invierno de 105-106 en negociaciones con Decéballo. No quería que le pasase nada a su amigo Longino, que permanecía como rehén de Decéballo. Que había sido secuestrado por el rey dacio, que volvió a realizar incursiones a las posiciones romanas.

Pero Longino para dejar las manos libres a Trajano termino suicidándose.

Trajano cruzó el Danubio que esta vez mucho más fácilmente gracias al puente que había construido Apolodoro de Damasco. Por orden del emperador dividió su ejército en dos columnas que fueron rindiendo fortalezas una tras otra. Esta vez no tuvo compasión de los dacios. Los prisioneros eran decapitados y sus cabezas clavadas en picas. El avance romano fue rapidísimo, mientras la caballería romana asolaba las aldeas y aniquilaba las partidas de guerreros dacios.

Trofeo de Adamclisi, erigido por Trajano

Así, los caudillos dacios, no opusieron la resistencia de campañas anteriores, uno tras otro se rindieron o llegaron a acuerdos con Trajano.

Finalmente Decéballo, perseguido por los romanos, se suicidó para evitar su captura por los romanos. Posteriormente, gracias a la traición de Bacilis confidente del rey dacio, pudo encontrar el tesoro de Decéballo cerca del río Sargetia (tesoro que según Jerome Carcopino ascendía a 165.500 kg de oro y 331.000 kg de plata). Mientras el avance romano continuó, la campaña se dio por finalizada con la toma de Porolissum, un enclave de resistencia, ubicado al norte de Dacia.

La conquista reportó unas inmensas ganancias para el estado cifradas en 2700 millones de sestercios, además de las ricas minas del oeste de Dacia que reportaron grandes ingresos al estado, además del medio millón de dacios que fueron vendidos como esclavos

Columna Trajana, Roma

Bona part dels edificis modernistes de Badalona es troben cap a Martí Pujol-La Plana (casa Pavillard, casa Mir, fàbrica Can Casacuberta, etc.), la qual cosa té una explicació molt clara, ja que l'època del modernisme coincideix amb la de la urbanització d'aquell sector. Però –apart d'algun exemple menor i del “modernisme dels mestres d'obres”–, al Dalt de la Vila hi ha una peça notable, que és la casa Botey, més coneguda entre nosaltres per ser la casa de la família Amigó, a la plaça d'en Pau Casals.

D'aquesta obra se'n pot tenir una visió des de la mateixa plaça i des dels carrers Sant Sebastià i Gaietà Soler, però –en canvi– és difícil o gairebé impossible veure la façana que dona al seu pati, perquè aquest té una tanca d'obra totalment opaca que amaga la part més interessant de l'edifici: la que s'hauria de poder

admirar des del carrer de santa Eulàlia i, sobretot, des de la Via Augusta.

Ni el nostre Ajuntament ni el nostre Museu, que tan fan per la cultura i el patrimoni de Badalona, han reparat en això. Farien bé de substituir aquesta tanca suburbial per una altra de transparent, que descobriria als ciutadans i visitants una peça important del modernisme badaloní.

Ah, i si la tanca pogués ser una mica noble i no la de malla de filferro de simple torsió, millor.

***

La senyora Mercè Paredes, veïna del carrer Sant Sebastià, comentant el projecte de nova urbanització del carrer i de la plaça de Pau Casals, escriu que la seva sorpresa “en la reunió que es va fer amb els de l'Ajuntament es va dir que som la perifèria” i, a partir d'aquí, demana canvis en els fanals i en la situació dels bancs a la plaça, la qual cosa tinc notícies que ja ha estat traslladada per l'Associació de Veïns a l'Ajuntament.

Però aquí voldria comentar la qüestió de la “perifèria”. L'Ajuntament no té discurs propi, no té un projecte de com fer la urbanització dels carrers i places del Dalt de la Vila (i, sospito, tampoc d'altres punts de la ciutat), i assumeix les decisions dels arquitectes que fan els projectes, a més treballant per compte d'altres Administracions. És el cas que l'arquitecte Manzano, que treballa per l'Incasol/Generalitat de Catalunya, té les seves idees, diguem-ne historicistes, sobre el Dalt de la Vila, sobre La Sagrera i sobre la resta del barri. I d'aquí és d'on surt la qualificació de “perifèria” i d'on surten decisions sobre com han de ser els carrers i les places –decisiones sobre les quals també tinc notícies que l'Associació de Veïns ha manifestat inútilment la seva discrepància–.

Vet aquí un gat, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos.

***

Això té a veure amb com funcionen les persones (i les organitzacions). Posaré un exemple. Ara ja deu fer tres o quatre setmanes

que un dels contenidors de brossa que queden a prop de casa ha perdut el pedal d'aixecar la tapa, només li queda la palanca. Això fa que per obrir el contenidor amb el peu ho tinguem difícil i haguem d'ajudar-nos amb la mà (i que els que encara podem, haguem d'ajudar a les persones més grandetes).

Allò que un trobaria normal és que l'empresa que es cuida de la recollida d'escombraries i de neteja viària substituís el pedal perdut en un termini raonable, diguem tres o quatre dies, tenint en compte que la seva mancança resta molta funcionalitat al contenidor. Això seria lo propi d'una organització eficient i activa. Però no.

Ara ja s'ha traslladat una queixa a l'Ajuntament, i sí, s'ha arreglat el contenidor de la brossa, i el termini ha estat una mica més d'una setmana, però amb Sant Anastasi pel mig. Així que s'ha solucionat. Aquí ja hauríem que parlar d'un funcionament reactiu, de reacció a una queixa.

Però hem d'esperar només comportaments reactius o, com a màxim, actius? Una cosa millor seria que les persones o les organitzacions funcionessin de forma proactiva, és a dir: avançant-se als problemes.

I amb això torno als comentaris anteriors: estaria bé que el nostre Ajuntament fos proactiu i tingués un projecte de ciutat; en tots els ordres: econòmic, social, urbanístic, de transports i mobilitat, de protecció i promoció del patrimoni, que no hi haguéssim d'anar ciutadans o entitats al seu darrera, demanant, exigint o suggerint. Com és que ningú s'ha proposat donar visibilitat a un edifici modernista tan bonic com el de la casa Botey (o Amigó)? Com és que no hi hagi una pensada de com ha de ser el Dalt de la Vila (i els altres barris) des del punt de vista dels seus elements urbans, de la seva urbanització, de la seva imatge? Com escriu la Mercè Paredes “que agradi al veïnat i a la gent que vingui a Badalona, i sobretot al nucli antic, se'n vagi amb una bona impressió per la uniformitat de l'entorn.”

DOLÇARIGOS

C/Barcelona, 18 - Badalona
T: 648 16 99 39
La botiga de llaminadures
més dolça de Dalt la Vila.

Cal Fideuer
cooperativa

ESTANC BENEYTO

En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars

exp. núm. 27
Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(Junt Ambulatori President Companys)

Miquel Carreras
bellesa i estil

Pop Dalt la Vila
Rooba i Complementos

març: 626819191
C/ Sant Sebastià, 28. Badalona
(Darrera l'Hospital Municipal)

CANSALADERIES I XARCUTERIES

Margenat

C/ Santiago Rusiñol, 23 - Tel. 93 389 48 20
Av. Martí Pujol, 223-229 - Tel. 93 389 27 85
BADALONA

MIREM ENRERA

Carrer de Fluvià

per Joan Expósito

El carrer de Fluvià esta documentat des del 1746 i el seu origen és medieval; era el camí de sortida natural de la Sagrera cap els camps de conreu de Pomar i el Maresme i popularment era conegut per carrer de l'Ullal a la part mes propera a la plaça de l'Oli; la resta, fins la Riera Matamoros, se'l coneixia per la Costa del Meco, donada la proximitat a la masia de Cal Meco. Segons unes escriptures notariales referents al repartidor de l'aigua del Manso Soley, va ser a partir de 1848 que el carrer de l'Ullal es denomina carrer d'en Fluvià, nom d'una família amb diverses propietats i també de la seva casa pairal en aquell indret.

Llavors el carrer tenia 13 cases, incloses les que existien al cul de sac situat a l'esquerra des de la Plaça de l'Oli.

Amb la benedició del Cementiri del Sant Crist al 1834, es va convertir en el camí directe des de la parròquia de Santa Maria i va agafar el sobrenom " camí dels morts"

A partir del s.XIII aquell camí, que sols servia per portar els vilatans del nucli rural als caps de conreu de Pomar, o de pas cap al Maresme, va ser urbanitzat a mida que anava creixent la ciutat, especialment en direcció de la Riera de Matamoros.

Carrer de Fluvià –Plaça del Oli. foto jexpósito

Durant les excavacions realitzades per el Servei d'investigacions Arqueològiques de l'Institut d'Estudis Catalans, al sector central de l'antiga Baetulo, al 1927, es varen trobar diverses restes romanes al c/. Lladó, a la Casa Pinós o Torre Vella, al hort del Col·legi de les Monges i també, a la casa nº 34 del c/. Fluvià "Can Mensión", un mosaic romà considerat un dels millors de Badalona, que actualment es conserva degudament cobert i protegit en el mateix lloc on va ser localitzat.

Durant unes excavacions l'any 1896 buscant la suposada presó on va estar captiu Sant Anastasi al carrer de Fluvià, va ser trobat un forat al fons del qual aparegué una

mena de fangar i restes d'ossos, i a les parets anelles per la subjecció de presos. L'excavació va ser tancada després de ser visitada per varies persones i, segons Josep Mª Cuyás, el rector de Santa Maria el sortir portava una caixeta on foren guardats els ossos i cendres trobades al fons.

Mosaic a Can Mensión

foto Museu

Durant la guerra civil en aquest Pou de Sant Anastasi varen ser guardades les relíquies que suposadament en conserven del Patró de Badalona. Són varies les llegendes referides al Pou de Sant Anastasi, fins i tot del Baró de Malda.

Actualment se sap que es tracte de una cisterna romana "opus Signinun" del s.I formada per dues galeries amb coberta de volta i cavades a la terra verge; l'accés, segurament, seria per un ull circular sobre una de les voltes.

EL PENULTIM

per Jordi Casas i Gil

Aquest MECO que teniu a les mans és el penúltim d'aquesta Junta, i sense emprar-hi gaire esforç això vol dir que el proper mes de setembre es farà el darrer de l'actual Junta de l'entitat. Després ... ?

Al darrer trimestre d'enguany aquesta Junta plegarà les veles, el vaixell quedarà buit i esperant una nova tripulació. En aquests moments ningú ha assegurat cap continuïtat; potser algú o alguna dels membres de la Junta voldran continuar si l'assemblea els fa confiança; d'altres ni amb confiança estaran disposats a continuar.

Està clar que manca més implicació veïnal per gestionar l'entitat amb certa dignitat. L'actual Junta està més plena d'avis, iaies, i gent que ja no són joves, que no pas de jovent i amb empenta; els que hi som estem com si això fos un geriàtric veïnal en lloc d'una Associació de Veïns, perdoneu la ironia, més val que ens ho agafem així.

És ben cert que hem tingut el recolzament i simpatia d'una gran part dels associats, alhora que també hem gaudit plenament i amb escreix de la ignorància d'una part del veïnat perfectament localitzat. Altres vegades ja s'ha dit que això tampoc ens preocupa massa, nosaltres hem anat fent de cara al conjunt del nostre barri i jo, personalment, n'estic satisfet. Ara, si m'acompanyeu, farem un viatge al futur i traslladem-nos al ultim MECO d'aquesta Junta, fem un

exercici d'imaginació i en aquest MECO llegim : "Tal dia d'octubre es convoca Assemblea Extraordinària per

escollir la propera junta de l'entitat". I ara continuem imaginant: "Bé ja toca canvi, aviam qui es presenta". Passen els dies i no es presenta ningú; arriba el dia de l'Assemblea i no hi ha cap candidatura, és l'hora d'escollir algú/na i un silenci molt cridaner envaeix la sala d'actes; uns miren als altres, altres miren als uns i el silenci continua fins que algú diu: "Doncs bé, si no es presenta ningú tanquem la "barraqueta", liquidem l'entitat i tothom cap a casa".

A partir d'aquí ja no cal imaginar més, aturem aquest viatge al futur i que cadascú en tregui, si vol, les possibles conseqüències.

Jo us apunto la meva anàlisi:

- Alguns veïns del barri (perfectament localitzats) pensaran: "Menys mal que aquesta colla de creguts i inútils pleguen, els nostres interessos personals els podem gestionar perfectament sols".

- Altres socis de l'entitat possiblement pensaran: "Ostres, doncs la gestió que feien era prou bona"

- Des d'algunes instàncies municipals també poden pensar (però no ho diran públicament): "Menys mal, aquests sí que eren unes mosques colloneres".

I entre tants pensaments un soroll metàl·lic de fons en farà girar el cap i veurem una porta que es tanca després d'una lluita que s'ha acabat per manca de municions i manca de empatia i solidaritat veïnal.

Deixem-ho estar tot; recollim els pensaments, tornem a tocar de peus a terra, i preparem-nos a passar aquest proper estiu. Després vindrà el setembre, l'octubre, i tal dia farà un any.

VÈRTEX GEODÈSIC, (CAMPANAR DE SANTA MARIA)

El 1792 s'inicià al nostre país els càlculs per establir un nou sistema de mesures que de manera definitiva fos acceptat com a únic a tot el món. Els francesos iniciaren una empresa fins llavors desconeguda, es tractava de mesurar la dimensió real de la terra, i per portar-ho a cap es prengué la mesura d'un sector del meridià que sortint de Dunkerque arribés a Barcelona passant per Paris. El resultat definitiu fou l'obtenció d'una mesura que s'havia d'anomenar: metre, i que seria el nou sistema que arraconeria el caos de les antigues mesures incoherents entre sí dels estàndards mundials. Fou necessari un traçat a base de moltes de triangulacions, que prenent visuals des d'un punt elevat fins a un altre formessin figures geomètriques perfectes, que unides entre elles, des de Catalunya fins al nord de França (Dunkerque) fixessin el patró metre, definit com la deumilionèsima part del meridià, com a base del sistema mètric decimal. Les mesures tingueren lloc entre el 1792 a 1798, però a Catalunya al 1793 ja estaven llestes i calculades. Finalment el 1799 fou establert definitivament el metre a nivell internacional, després d'haver mesurat 9 graus i mig d'arc del meridià terrestre, entre la costa del mar del nord de Dunkerque i les aigües del mediterrani a Barcelona. Una d'aquestes

importantes triangulacions (Montserrat-Turó d'en Mates-Montjuic), inclosa com a primer Ordre, passa pel municipi de Badalona.

Aquest sistema de mesurament s'utilitzà més tard per a la confecció de mapes i sobretot per comprobar possibles desplaçaments del terreny motivats per moviment sísmics. Així varen néixer els vèrtex geodèsics que han acabat poblant tot el territori nacional i l'europeu.

Vèrtex actuals

A Espanya hi han 11.169 vèrtex catalogats. (s/ estudi J.Colomo. 31 Octubre 2007)

a Catalunya en tenim 716

al municipi de Badalona n'hi han 37.

Els vèrtex no són altra cosa que cilindres de formigó col·locats sobre una base sòlida en llocs de bona visibilitat, que han de servir de suport per recolzar-hi els aparells de mesurar àngles i distàncies. Al municipi de Badalona queden disposats estretègicament als llocs més prominents, de manera que formen una xarxa que uneix la serrada de Marina: Coscollada, Roca Plana, Turó d'en Seriol, Turó de l'Home fins a tocar la platja: Can Ribó, Club Natació

Badalona, el Port, i una trentena més disseminats per tota la geografia municipal.

Per la seva situació dins el municipi podriem citar :

Turó d'en Folch,
Turó d'en Buscà,
Montigalà,
Turó d'en Seriol,
Les Guixeres, etc.

fins a completar la xarxa del municipi, que pot arribar a coronar determinats edificis en la seva part alta dels terrats, però ja com a vèrtex de triangulació local.

Els vèrtex geodèsics es classifiquen:

- Primer Ordre, quan poden fer triangulacions entre 30 i 70 km.
- De segon Ordre, quan els costats del triangle poden variar entre 10 i 25 km de la visual i
- tercer Ordre, quan només es poden tirar visuals del triangle amb costats inferiors entre 5 i 10 km.

Aquestes dades han estat corroborades recentment el 28 de febrer del 2014. Vértices geodésicos de España.

de 3 punts amb visibilitat directe:

Muntanya, nivell del mar, Campanar Sta Maria.

El vèrtex situat al campanar és el referent més important que tenim dins la ciutat.

1. Campanar Sta Maria.
2. Ermita St.Climent
3. Tèrmica FECSA

Exemple

formen un típic triangle de tercer Ordre, ja que la seva longitud visual no arriba als 5 quilòmetres de distància.

VÈRTEX DALT LA VILA

A Dalt la Vila només en tenim un, però sens dubte és dels més importants que hi han a la Ciutat per estar situat en lloc preeminent. És dalt del campanar de Santa Maria i l'atalaia que domina el fa imprescindible dins la seva categoria.

El vèrtex d'aquest campanar es podria considerar de segon Ordre, ja que pot fer la triangulació Badalona-Turó d'en Mates-Tibidabo i a més, gran quantitat de triangulacions locals dins el municipi.

Placa de l'Institut Cartogràfic de Catalunya col·locada l'any 2002 a la part més alta del campanar.

És el vèrtex geodèsic més elevat dels que hi han instal·lats al nucli de la ciutat.

DADES TÈCNiques DEL VÈRTEX GEODÈSIC

Codi de l'Institut Cartogràfic de

Catalunya: 291123023

Coordenades UTM fus 31: 437050,3 m est.

(Sistema emprat ETRS 89) 4589263,9 m nord

Coordenades internacionals:

Longitud 2° 14' 46,8" E

Latitud 41° 27' 8,9"

(Greenwich)

Actualment les dades locals acostumen a estar referenciades en UTM (metres) i les internacionals estan relacionades en graus, d'acord amb el meridià de Greenwich (no el de Madrid).

Construcció. El vèrtex d'aquest campanar és un cilindre de poca alçada, de formigó, amb unes dimensions aproximades de:

20cm de diàmetre per 10cm d'alçada i porta adherit una placa metàl·lica de l'Institut Cartogràfic amb la codificació corresponent. Està situat al lloc exacte i no se'l pot modificar. És propietat exclusiva de la Generalitat.

Versió de la fitxa: 20130.131210

Altura : 60 m sobre el nivell del mar.

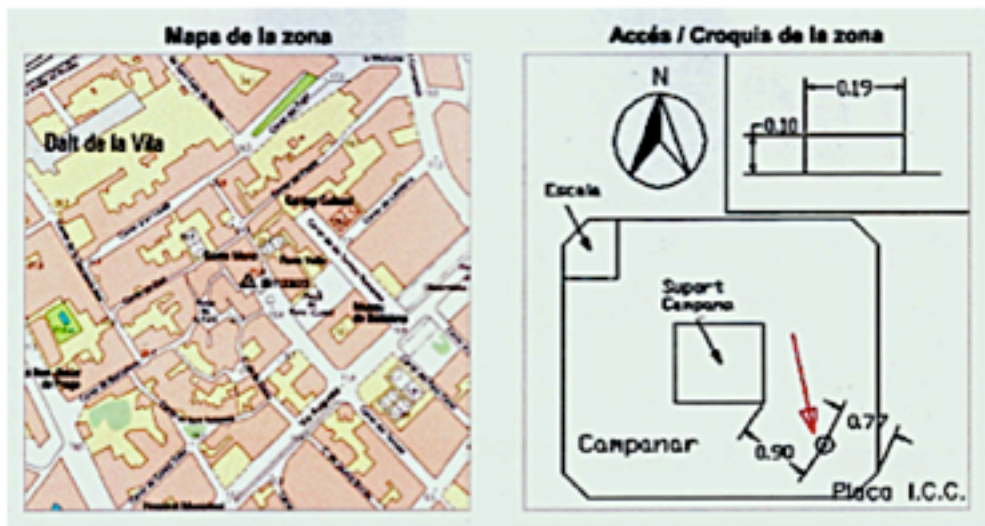
Va ser col·locat al lloc exacte el 4 de gener del 2002.

Accés : L'accés a partir del nivell de terra es fa per l'interior del campanar, per una escala de 182 graons fets d'obra, més una escala de servei en el tram final de 13 graons metàl·lics, collats directament a la paret i que comunica el replà de les campanes amb el nivell superior del de les hores, on es troba la placa de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. El vèrtex està situat a la part més alta del campanar i a la perpendicular entre les dues campanes grans, la Ma. Anna Jacoba i la Ma. Assumpta, costat sud-est del campanar.

A partir de 1975 els vèrtex geodèsics, com a patrimoni geogràfic i cultural, estan protegits per la llei, i la seva modificació/destrucció, ja sigui total o parcial pot comportar importants càstics, inclòs la presó.

Seixanta metres sobre el nivell del mediterrani és una mesura a tenir en compte, al fer les triangulacions

Exemple d'algunes triangulacions possibles, tenint com a punt de partida el Campanar de Santa Maria:

- Turó Mates -Tibidabo - Badalona 15,4 x 11,2 x 6,0 km
- Montjuïc - Turó Mates- Badalona 17,8 x 6,0 x 11,9 km
- Tibidabo - Sant Mateu -Badalona 20,2 x 9,7 x 11,2 km
- Montjuïc - Tibidabo - Badalona 7,6 x 11,2 x 11,9 km
- Montjuïc - Coscollada -Badalona 15,3 x 4,6 x 1,9 km
- Montjuïc - T. Montgat- Badalona 14,7 x 3,1 x11,9 km
- Tibidabo - Coscollada- Badalona 12,3 x 4,6 x11,2 km
- Tibidabo - Montjuïc - Badalona 7,6 x 11,9 x11,2 km
- Turó Matas-Tibidabo - Badalona 15,4 x11,2 x 6,0 km
- Montjuïc - Sant Mateu- Badalona 21,5 x 9,7 x 11,9 km

Extracte de la fitxa del senyal geodèsic de l'Institut Cartogràfic de Catalunya on veiem que la precisió és força acurada en la seva situació de lloc.

RESUM

Sempre havia pensat que el campanar de Santa Maria podia fer quelcom més que tocar les campanes, i certament s'ha manifestat diverses vegades al servei de les circumstàncies. A més de repicar ha senyalat també les hores, i a principis de segle XX uns grans fanals de gas, de llum blavosa, van fer durant un temps les

Totes elles de segon Ordre a més d'una dotzena de triangulacions dins la ciutat de tercer Ordre, iniciades sempre des del campanar de Dalt la Vila.

funcions d'un far de costa pels feinejants de la pesca. Ara al s.XXI la seva tasca és més quieta, ignorada fins i tot per la majoria dels ciutadants, però no menys compromesa per la seva exactitud. El campanar de Dalt la Vila fa un servei geogràfic important. La seva altiva presència lluny de semblar pedant s'ha mostrat sempre complaent amb els daltvilatants i útil a la resta de la ciutat.

T. 931 824 096
Carrer Barcelona 28. 08911 (Badalona)

CALVINAPI

Plaça de Pau Casals. 1

ELS NOSTRES ARBRES

per *Edelmir Sancho*

RIERA MATAMOROS – TRAM GERMÀ JULI I PLAÇA DEL DOCTOR NIUBO.

La riera Matamoros va del Cementiri Vell fins a la Rambla i passa per dos barris; el de Centre i el de Dalt la Vila. El que ens preocupa és el tram que correspon a Dalt la Vila. El tram de la Riera Matamoros que pertany a Dalt la Vila, com a tots els racons de Badalona i molt especialment a Dalt la Vila, hi ha problemes de tota mena. Avui parlaré de l'arbrat i dels coloms. Antigament aquest carrer hi havia plantats plàtans que al anar-se envellint i morint van essent substituïts per altres espècies d'arbres. Els plàtans amb els anys es van podrint, principalment les parts on s'han esporgat en taies anteriors. Això fa que es vagin produint forats on els coloms fan niu. En aquest moment la proliferació de coloms és extraordinària.

Detall de l'escuma amb la tela metal·lica.

Aquest any també han fet la poda dels arbres. Aquesta vegada, però, han fet una intervenció, que si va bé, pot ser la solució per evitar que els coloms hi facin niu. Què s'ha fet? Doncs s'han reomplert el forats amb escuma de poliuretà i hi han col·locat una tela metàl·lica per sobre el poliuretà abraçant el tronc de l'arbre. De moment el coloms van despistats i no saben on posar-se. Com es podrien fer fora aquests coloms? A mi se m'escapa el com fer-ho, però no hi ha dubte que aquests coloms estan provocant un sobrecost a l'ajuntament al haver de fer venir una màquina que llença aigua a pressió per netejar la colomassa que s'acumula a les voreres. Tenim un excés de coloms i uns plàtans que cada dia són mes vells.

Vista general del plàtan.

Col·labora :

Ajuntament de Badalona

L'A.VV i la redacció del MECO no es fan responsables de les opinions alienes a aquesta entitat. Els escrit aliens a l'entitat i que es publiquin al MECO han d'anar signats i no es permeten els pseudònims.